

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 11Cpr/5/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113242458
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kumová
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:5113242458.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Vierou Kumovou v právnej veci žalobcu Z.. V. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Matice N. XX/XXX, Y., štátneho občana Slovenskej republiky proti žalovaným 1/ Krajský súd v Trenčíne, so sídlom Nám. sv. Anny 28, Trenčín, 2/ Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Župné námestie 13, Bratislava o doplatenie funkčného platu, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 2.582,40 Eur spolu ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 12,90 Eur od 16.06.2011 do 04.07.2014, s ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 322,80 Eur od 16.08.2011 do 04.07.2014, sa z a s t a v u j e.

II. Žalovaný 2/ je povinný zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 8,25% ročne zo sumy 2 .246,70 Eur od 19.04.2014 do 04.07.2014, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žaloba voči žalovanému 1/ v celom rozsahu a voči žalovanému 2/ v prevyšujúcej časti sa z a m i e t a.

IV. Žalovanému 1/ sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a.

V. Žiadna zo strán n e m á právo na náhradu trov vo vzťahu k žalovanému 2/.

odôvodnenie:

1. Žalobca si žalobou pôvodne doručenu Okresnému súdu Žilina podanou dňa 13.12.2013 uplatnil voči žalovaným 1/,2/ nárok na doplatenie funkčného platu, a to na sumu 322,80 Eur s ročným úrokom z omeškania od 16.02.2011 vo výške 9% do zaplatenia, sumu 322,80 Eur s ročným úrokom z omeškania od 16.03.2011 vo výške 9% do zaplatenia, sumu 322,80 Eur s ročným úrokom z omeškania od 16.04.2011 vo výške 9,25% do zaplatenia, sumu 322,80 Eur s ročným úrokom z omeškania od 16.05.2011 vo výške 9,25% do zaplatenia, sumu 645,60 Eur s ročným úrokom z omeškania od 16.06.2011 vo výške 9,25% do zaplatenia, sumu 322,80 Eur s ročným úrokom z omeškania od 16.07.2011 vo výške 9,50% do zaplatenia, sumu 322,80 Eur s ročným úrokom z omeškania od 16.08.2011 vo výške 9,50% do zaplatenia a trovy konania na tom skutkovom základe, že žalobcovi ako sudcovi žalovaného1/ bol doručený platový dekrét Spr 347/2010-OÚ z 30.08.2010, z ktorého vyplýva, že s účinnosťou od 01.08.2011 žalobcovi patrí funkčný plat spolu 2 825,70 Eur a Spr 12/2011-OÚ z 18.01.2011, z ktorého vyplýva, že s účinnosťou od 01.01.2011 žalobcovi patrí funkčný plat spolu 2 629,60 Eur, čím došlo k zníženiu platu žalobcu, podľa jeho tvrdení bez splnenia zákonných podmienok (§ 84 zákona o sudcoch). Platový dekrét z 18.01.2011 odkazuje na § 2 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='500/2010 Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a § 29g ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='500/2010 Z.z.%252329g'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 500/2010 Z.z.

<aspi://module='ASPI'&link='500/2010 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ktorým sa mení a dopĺňa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='120/1993 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a o zmene zákona č. 385/2000 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='385/2000 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Uznesením Ústavného súdu SR z 22.06.2011, č.k. PL ÚS 99/2011-27 bola pozastavená účinnosť zákonných ustanovení na ktoré odkazoval platový dekrét z 18.01.2011. Podľa tvrdení žalobcu neexistoval základ pre výpočet základného platu sudcu s účinnosťou od 01.01.2011, keďže Štatistický úrad SR ku dňu 18.01.2011 neoznámil priemernú nominálnu mesačnú mzdu zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za rok 2010 potrebnú pre výpočet platu sudcu podľa § 2 ods. 1 prvá veta Zákona o platových pomeroch a výpočet základného platu z inej priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky považoval za nezákonný. Uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. PL. ÚS 99/2011-27 zo dňa 22.06.2011 bola pozastavená účinnosť zákonných ustanovení, na ktoré odkazuje predseda Krajského súdu v Trenčíne v platovom dekréte zo dňa 18.01.2011. Priamou reakciou na uznesenie Ústavného súdu je platový dekrét zo dňa 12.08.2011. Na neverejnom zasadnutí pléna Ústavného súdu Slovenskej republiky dňa 11.12.2013 Ústavný súd rozhodol vo veci vedenej pod sp.zn. PL. ÚS 99/2011, že ustanovenie § 2 ods. 1 v časti "znížená podľa odseku 2 ", § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29 ods. 4, 8 a 9 zákona č. 120/2003 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov nie je v súlade s čl. 1 ods. 1 v spojení s čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Podľa § 87 ods. 1 zákona o sudcoch platové náležitosti sudcov podľa tohto zákona, ak nie je ustanovené inak, sú splatné pozadu za mesačné obdobie a to najneskôr do 15. dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca. Sudca má právo pred uplynutím kalendárneho mesiaca na preddavok na plat. S poukazom na § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z. si uplatnil aj úrok z omeškania v zákonnej výške.

2. Podaním zo dňa 22.08.2014 vzal žalobca čiastočne žalobu späť vzhľadom k tomu, že žalovaný 1/ mu uhradil doplatok mzdy za rok 2011 dňa 04.07.2014, a preto žiadal, aby súd žalovaných 1/ a 2/ zaviazal solidárne 9 % ročný úrok z omeškania zo sumy 322,80 Eur od 16.02.2011 do 04.07.2014, zo sumy 322,80 Eur od 16.03.2011 do 04.07.2014, zo sumy 322,80 Eur od 16.04.2011 do 04.07.2014, zo sumy 322,80 Eur od 16.05.2011 do 04.07.2014, zo sumy 645,60 Eur od 16.06.2011 do 04.07.2014, zo sumy 322,80 Eur od 16.07.2011 do 04.07.2014, zo sumy 322,80 Eur od 16.08.2011 do 04.07.2014 a nahradiť trovy konania.

3. Na žalovaným 2/podanú námietku miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Žilina, tento postúpil vec Okresnému súdu Trenčín ako miestne príslušnému súdu v ktorého obvode má sídlo žalovaný 1/.

4. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k žalobe podaním zo dňa 21.11.2019 navrhol, aby súd žalobu voči nemu zamietol. Dôvodil, že žalobou uplatnený nárok žalobcu voči žalovanému 1/ považuje za neoprávnený z dôvodu, že sa nestotožňuje s právnym názorom žalobcu o pasívnej legitímácii žalovaného 1/ v tomto spore. V otázke pasívnej legitímácie zastáva jednoznačne právny názor, že vo veci je jediným pasívne legitimovaným subjektom štát. V žiadnom prípade nemôže byť pasívne legitimovaným Krajský súd v Trenčíne. Pasívna legitímácia štátu v platových veciach sudcov jednoznačne vyplýva nielen z ust. § 65 ods. 5 (pôvodne ods. 4) zákona č. 385/2000 Z.z., ale i z ust. § 25 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. Sudca tak má po svojom vymenovaní do funkcie osobitný vzťah, a to konkrétne k štátu. Ak aj štát v týchto, príp. ostatných veciach koná príslušný orgán štátnej správy, príp. osobný úrad sudcu, je to len ďalším dôkazom toho, že koná v mene štátu, a len štát môže byť v prípadnom spore legitimovaným subjektom. Pokiaľ ide o platové otázky sudcu, zákonodarca výslovne v cit. ust. § 65 ods. 5 (predtým ods. 4) zákona č. 385/2000 Z.z., vyslovil zodpovednosť štátu. Výraz „zodpovedá“ explicitne určuje, že v prípadnom spore bude legitimovanou osobou jedine štát. Výslovne uviedol, že trovy konania nežiada. Pre úplnosť poukázal na to, že v obdobných veciach odvolacie senáty Krajského súdu v Trenčíne vyslovili, že v takomto spore je jediným pasívne legitimovaným subjektom štát (rozsudky č.k. 17CoPr/6/2015-115, č.k. 19Copr/10/2016-128). Pokiaľ ide o rozsudok Krajského súdu v Trenčíne, č.k. 6CoPr/4/2018-215 zo dňa 24.09.2019, v ktorom je vyslovený opačný právny názor, tak v tejto súvislosti zdôrazňuje, že ide o výnimku (odklon) z aplikačnej praxe na Krajskom súde v Trenčíne, o čom svedčí i zjednocujúce

stanovisko občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 19.06.2019 bod 3/, v ktorom sa sudcovia civilného kolégia jednoznačne uzniesli na právnom závere, že vecne pasívne legitimovaným subjektom v takomto spore je Slovenská republika v zastúpení Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky.

5. Žalovaný 2/ vo vyjadrení k žalobe podaním zo dňa 11.11.2019 navrhol, aby súd žalobu proti žalovanej 2/ zamietol a uplatnil si náhradu trov konania. Uviedol, že úroky z omeškania z funkčného platu nie sú v siedmej hlave zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach v znení neskorších predpisov upravujúcej platové pomery sudcov označené ako platové nároky, ktoré by sudcovi patrili podľa zákona o sudcoch, a za ktorých uspokojenie by teda mal zodpovedať štát. Z viacerých ustanovení zákona o sudcoch (§ 87 ods. 3, § 88 ods. 2 až 4, § 90) možno vyodiť, že je to práve osobný úrad sudcu, ktorý vypláca sudcovi jeho platové nároky. Aj v prípade argumentácie žalobcu, že osobný úrad mu vyplatil plat oneskorene až po výplatnom termíne, nemožno dospieť k záveru, že by za takéto oneskorené vyplatenie platu mal zodpovedať štát, a nie osobný úrad žalobcu. V súlade so záujmom na jednotnom rozhodovaní všeobecných súdov Slovenskej republiky v obdobných veciach poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 7CoPr/9/2015-156 zo dňa 26.05.2016, ktorý potvrdil rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 10Cpr/4/2014-82 zo dňa 03.06.2015 o zamietnutí žaloby o doplatenie úrokov z omeškania, keď sa stotožnil s úvahou o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovanej 2/, Krajského súdu v Nitre č. k. 25CoPr/8/2015-170 zo dňa 15.06.2016, keď potvrdil rozsudok Okresného súdu Martin č. k. 7Cpr/2/2014-144 zo dňa 26.02.2015. Poukázal na totožné závery Krajského súdu v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 9Copr/11/2015 zo dňa 23.08.2016, sp. zn. 6CoPr/9/2016 zo dňa 31.05.2017, a v rozhodnutí č. k. 10CoPr/4/2017-239 zo dňa 26.10.2017. V zmysle vyššie uvedeného teda žalovaný 2/ tvrdí, že ak z ustanovení § 65 - 92 zákona č. 385/2000 Z. Z., ktoré upravujú platové pomery sudcov vyplýva, že sudcovi plat vypláca osobný úrad, ergo platové nároky sudcu nemôžu byť uspokojené inak ako prostredníctvom jeho osobného úradu, potom len žalovanému 1/ svedčí pasívna vecná legitímácia v tomto spore, pretože je jediným subjektom, ktorý mal plat sudcovi vyplatiť a doplatiť. Hoci nie je v tomto spore pasívne vecne legitimovaný, k meritu veci má za to, že žalobca nemá právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Funkčné platy žalobcu za obdobie január 2011 až júl 2011 mu boli vyplácané žalovaným 1/ ako jeho osobným úradom v riadnych výplatných termínoch na základe platového dekrétu predsedu súdu, ktorý bol vydaný na základe v tom čase platnej a účinnej zákonnej právnej úpravy. Novela zákona č. 120/1993 Z. z. bola predmetom prieskumu pred Ústavným súdom SR, ktorý nálezom sp. zn. PL. ÚS 99/2011 zverejneným v Zbierke zákonov dňa 18.04.2014 konštatoval protiústavnosť niektorých ustanovení napadnutého zákona. Žalovaný 2/ má za to, že ak v posudzovanej veci došlo k "bezdôvodnému obohateniu", došlo k nemu dobromysel'ne, keďže Národná rada SR neprijala zákon č. 500/2010 Z. z. (ktorým sa menil zákon č. 120/1993 Z.z.) samoučelne, resp. bezdôvodne. Okrem toho, zohľadňovanie hospodárskej situácie v krajine je legitímnym dôvodom na úpravu plátov sudcov, ako to vyslovil aj Ústavný súd SR v rozhodnutí sp. zn. PL. ÚS 52/99. V prípade konštatovania protiústavnosti zákona dáva Ústava SR Národnej rade SR lehotu šesť mesiacov od vyhlásenia nálezu v Zbierke zákonov SR na zosúladenie takéhoto protiústavného zákona s Ústavou SR. Aplikujúc túto lehotu analógiou iuris na prejednávany prípad je možné dospieť k takému záveru, že žalobcovi by právo na zaplatenie úrokov z omeškania patrilo až odo dňa 19.10.2014, teda až po šiestich mesiacoch od zverejnenia nálezu Ústavného súdu SR v Zbierke zákonov SR. Bezodkladne po publikovaní nálezu Ústavného súdu SR v Zbierke zákonov dochádzalo k vykonávaniu úkonov smerujúcich k úhrade finančných nárokov sudcov, keďže tieto neboli rozpočtované v štátnom rozpočte na rok 2014. Samotné doplatenie rozdielov plátov sudcov, paušálnych náhrad, príplatkov k nemocenskému, k peňažnej pomoci v materstve, za výkon funkcie sudcu, k dôchodku pozostalých a odvodov do poisťných fondov pre všetkých sudcov v Slovenskej republike bolo administratívne náročné a nemohlo sa udiat' zo dňa na deň. Vzhľadom na vyššie uvedené zastáva žalovaný 2/ názor, že nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania nie je dôvodný. Pre prípad, že by sa súd nestotožnil s vyššie uvedeným názorom je potrebné zdôrazniť, že predmetný nález Ústavného súdu SR, ktorý konštatoval protiústavnosť zákonnej úpravy, na základe ktorej boli sudcom vydávané platové dekréty a vyplácané funkčné platy, bol zverejnený v Zbierke zákonov dňa 18.04.2014, takže v praxi nemožno uvažovať o priznaní úrokov z "omeškania" od 16. dňa mesiacov február až august 2011. V tomto smere je potrebné poukázať na tú skutočnosť, že si žalobca uplatňuje úroky z omeškania aj za obdobie, počas ktorého neexistovala žiadna právna úprava, ktorá by zakladala právo žalobcu na vyplácanie plátu zvýšeného o istinu vo výške 322,80 Eur. Pokiaľ v období od 16.02.2011 do 18.04.2014 neexistovalo právo žalobcu na vyplácanie vyššie konkretizovanej istiny, logicky nemohla existovať ani právnym predpisom uložená povinnosť mu túto istinu vyplácať. Z uvedeného dôvodu sa žalovaný 1/ nemohol dostať do omeškania, keďže v danom období pre vtedy existujúcu účinnú právnú

úpravu plniť ani nemohol. Žalovaný2/ má za to, že žalobca dôvodne mohol a mal predpokladať, že mu v prípade konštatovania protiústavnosti právnej úpravy ohľadom platu sudcov bude doplatený funkčný plat za obdobie od januára do júla 2011, podobne ako boli v minulosti sudcom všeobecných súdov po náleze Ústavného súdu SR doplatené štrnásť platy. Poukázať na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19CoPr/6/2014-74 zo dňa 19.08.2015, ktorý v obdobnej veci uviedol, že "v tomto prípade sa jedná o neúčelnosť samotného uplatnenia práva, teda neúčelnosť podávania žaloby v tomto prípade ... Navrhovateľ totiž prístup k spravodlivosti využil v takej situácii, kedy sa zo žiadnych okolností veci nejavilo, že by zo strany odporcov nemalo dôjsť k dobrovoľnému plneniu a pokiaľ došlo k omeškaniu, malo objektívne známe a pri bežnej miere tolerancie ospravedlniteľné dôvody." Z dôvodu právnej istoty a v záujme na jednotnom rozhodovaní súdov v obdobných veciach uviedol že Okresný súd Bratislava I v konaní sp. zn. 16C/19/2011 zamietol obdobnú žalobu, Okresný súd Dolný Kubín rozsudkom č. k. 4Cpr/1/2014-82 obdobnú žalobu žalobcu o zaplatenie úrokov z omeškania zamietol i vo veci pod sp. zn. 5Cpr/2/2015 rozsudkom zo dňa 18.11.2015. Obdobnú žalobu zamietol aj Okresný súd Ružomberok rozsudkom sp. zn. 7Cpr/1/2014 zo dňa 18.02.2016. Takisto aj Okresný súd Partizánske rozsudkom č. k. 6Cpr/2/2015-104 zo dňa 16.12.2015 zamietol nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania, vo výroku o zamietnutí návrhu potvrdený Krajským súdom v Trenčíne rozsudkom č. k. 5CoPr/3/2016-118 zo dňa 18.5.2016.

6. Pred pojednávaním žalobca upresnil návrh na zmenu petitu, a to v časti, v ktorej žiadal priznať ročný úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy pôvodne 645,60 Eur, správne sumy 632,70 od 16.06.2011 do 04.07.2014, v ostatnej časti a v časti v ktorej žiadal priznať ročný úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 322,80 Eur od 16.07.2011 do 04.07.2014 zobrať žalobu späť.

7. Podľa § 145 ods.2 Civilného sporového poriadku, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

8. Na základe čiastočného späťvzatia žaloby doručeného súdu dňa 22.08.2014 (č.l.30) a zo dňa 21.11.2019 súd v zmysle citovaného ustanovenia konanie v späťvzatej časti zastavil (výrok I.) Súčasne pripustil zmenu petitu žaloby tak, že žalovaný 1/ a 2/ sú p o v i n í solidárne zaplatiť žalobcovi ročný úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy 322,80 Eur od 16.02.2011 do 04.07.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy 322,80 Eur od 16.03.2011 do 04.07.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy 322,80 Eur od 16.04.2011 do 04.07.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy 322,80 Eur od 16.05.2011 do 04.07.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy 632,70 Eur od 16.06.2011 do 04.07.2014, ročný úrok z omeškania vo výške 9 % zo sumy 322,80 Eur od 16.07.2011 do 04.07.2014, a náhradu trov konania, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

9. Súd vykonal dokazovanie vypočítaním si vyjadrení sporových strán a oboznámil Platové dekréty žalobcu zo dňa 30.08.2010, 18.01.2011, 05.04.2011 a 12.08.2011, vyjadrenie žalovaného 1/, Potvrdenie o doplatku, odpoveď žalovaného 2/, čiastočné späťvzatie žaloby, vyjadrenie žalovaného 2/ k žalobe, vyjadrenie žalovaného 1/ k žalobe vrátane predložených rozsudkov súdov SR z ktorého zistil nasledovný skutkový stav veci:

10. Z vyjadrenia žalobcu vyplynulo, že má za to, že žalovaný 1/ je pasívne legitimovaný, nakoľko všetky okolnosti súvisiace s vyplácaním platu robí služobný úrad a zákon zveruje právomoc predsedovi vydávať platobné dekréty. K námietke žalovaného 2/ proti pasívnej legitimácii Slovenskej republiky poukázal na rozhodnutie NS sp. zn. 3Cdo/70 /2018 v zmysle ktorého záver o jeho pasívnej legitimácii v konaní nie je arbitrálny, je právne akceptovateľný a v súlade s platným právnym poriadkom. Pokiaľ ide o vecnú stránku od momentu rozhodnutia ústavného súdu o pozastavení sporných ustanovení (v zbierke zákonov č. 236/2011) s účinnosťou od 26.07.2011 neexistovalo v platnom právnym poriadku niečo čo by odôvodňovalo zníženie platu. Odvolávanie sa žalovaného 2/ na dobromyseľnosť je v rozpore s platným právom. Má za to, že nárok na úroky z omeškania v danom prípade je daný s poukazom na právne názory v rozhodnutí NS SR sp.zn. 2Cdo/76/2011 v ktorom jednoznačne zaujal názor, že kto je v omeškanií musí platiť úroky.

11. Žalobca je sudcom Krajského súdu v Trenčíne, v konaní žalovaného 1/. Žalovaný 1/ v zastúpení predsedom JUDr. Jozefom Kutišom vystavil dňa 30.08.2010 žalobcovi platový dekrét, v zmysle zákona č. 385/2000 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='385/2000 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o sudcoch a príslužiach s účinnosťou od 01.08.2010 ktorým bol určený žalobcovi základný plat v sume 2.792,50 Eur, funkčný príplatok v sume 33,20 Eur, funkčný plat bol spolu 2.825,70Eur a paušálna náhrada

nákladov spojených s výkonom funkcie sudcu podľa § 52 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. 116,40 Eur. Dňa 18.01.2011 vystavil žalobcovi platový dekrét, v zmysle zákona č. 385/2000 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='385/2000 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a v súlade s ustanovením § 2 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='500/2010 Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a § 29g ods. 1 zákona Národnej rady SR <aspi://module='ASPI'&link='500/2010 Z.z.%252329g'&ucin-k-dni='30.12.9999'> č. 500/2010 Z.z. z 2.12.2010, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady SR č. 120/1993 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='120/1993 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, ktorým platovým dekrétom bol žalobcovi určený s účinnosťou od 01.01.2011 základný plat podľa §§ 66 a 67 v II. platovej skupine a v 7. platovom stupni, t.j. 125% vo výške 2 492,50 Eur, funkčný príplatok podľa § 69 ods. 1, písm. b/ vo výške 33,20 Eur spolu vo výške 2.525,70 Eur a v zmysle § 52 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='385/2000 Z.z.%252352'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov paušálna náhrada vo výške 103,90 Eur. Plat spolu bol 2.629,60 Eur.

12. Podľa platového dekrétu žalobcu zo dňa 05.04.2011 Spr. 97/2011-OÚ patril žalobcovi v zmysle zákona č. 385/2000 Z.z. s účinnosťou od 01.01.2011 mesačne základný plat v sume 2.573,90 Eur, funkčný príplatok v sume 33,20 Eur, funkčný plat bol spolu 2.607,10 Eur a paušálna náhrada nákladov spojených s výkonom funkcie sudcu podľa § 52 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. bola 107,30 Eur. Plat spolu bol 2.714,40 Eur.

13. Podľa platového dekrétu žalobcu zo dňa 12.08.2011 Spr. 259/2011-OÚ patril žalobcovi na základe uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 99/2011 zo dňa 22.06.2011, ktoré bolo zverejnené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky dňa 26.07.2011 a v súlade so zákonom č. 385/2000 Z.z. s účinnosťou od 26.07.2011 mesačne základný plat v sume 2.883,80 Eur, funkčný príplatok v sume 33,20 Eur, funkčný plat bol spolu 2.917,00 Eur a paušálna náhrada nákladov spojených s výkonom funkcie sudcu podľa § 52 ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. bola 120,20 Eur. Plat spolu bol 3.037,20 Eur.

14. Z potvrdenia o doplatku zo dňa 12.06.2014 žalovaného 1/ zo mzdovej učtárne vyplýva, že žalobcovi doplatil mzdu za obdobie od 01.01.2011 do 25.07.2011, keď za mesiac január 2011 doplatil spolu 322,80 Eur (mzda 309,90 Eur, paušálna náhrada 12,90 Eur), za mesiac február 2011 doplatil spolu 322,80 Eur (mzda 309,90 Eur, paušálna náhrada 12,90 Eur), za mesiac marec 2011 doplatil spolu 322,80 Eur (mzda 309,90 Eur, paušálna náhrada 12,90 Eur), za mesiac apríl 2011 doplatil spolu 322,80 Eur (mzda 309,90 Eur, paušálna náhrada 12,90 Eur), za mesiac máj 2011 doplatil spolu 322,80 Eur (mzda 309,90 Eur, paušálna náhrada 12,90 Eur), za 13. plat doplatil spolu 309,90 Eur (mzda 309,90 Eur), za mesiac jún 2011 doplatil spolu 322,80 Eur (mzda 309,90 Eur, paušálna náhrada 12,90 Eur), za mesiac júl 2011 doplatil spolu 261,01 Eur (mzda 251,18 Eur, paušálna náhrada 9,83 Eur). Žalovaný 1/ doplatil žalobcovi spolu 2.507,71 Eur (mzda 2.420,48 Eur, paušálna náhrada 87,23 Eur).

15. Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 11.12.2013 sp. zn. PL. ÚS 99/2011 zverejneným pod č. 97/2014 v Zbierke zákonov dňa 18.04.2014 Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí v pléne rozhodol, že ustanovenia § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2", § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4, 8 a 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 v spojení s čl. 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Vo zvyšnej časti návrhu skupiny 35 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky a generálneho prokurátora Slovenskej republiky nevyhovel. Podľa čl. 125 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky ustanovenia § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2", § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4, 8 a 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, ktorých účinnosť bola dočasne pozastavená uznesením č. k. PL. ÚS 99/2011-27 z 22. júna 2011 uverejneným pod č. 236/2011 Z.z., dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky strácajú účinnosť. Ak Národná rada Slovenskej republiky neuvedie tieto ustanovenia zákona do súladu s Ústavou Slovenskej republiky, strácajú po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov Slovenskej republiky platnosť.

16. Podľa § 25 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='385/2000 Z.z.%252325'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 385/2000 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='385/2000 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, vymenovaním za sudcu vzniká a zánikom funkcie sudcu zaniká osobitný vzťah sudcu k štátu, z ktorého ho vyplývajú práva a povinnosti sudcu a štátu upravené týmto zákonom. Za štát v týchto vzťahoch koná ústredný orgán štátnej správy súdov, ktorého pôsobnosť upravuje osobitný predpis (§ 34 zákon č. 757/2004 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='757/2004 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>)

17. Podľa § 34 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='757/2004 Z.z.%252334'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 757/2004 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='757/2004 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ministerstvo (ako legislatívna skratka pre Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky podľa § 22 ods. 2 tohto zákona) vykonáva správu súdov ako ústredný orgán štátnej správy pre súdy.

18. Podľa § 13 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='575/2001 Z.z.%252313'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 575/2001 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='575/2001 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o organizácii činnosti vlády a organizácii ústrednej štátnej správy, Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky je ústredným orgánom štátnej správy pre súdy a väzenstvo.

19. Podľa § 65 ods. 1, ods. 2, ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. v znení účinnom do 31.01.2012 sudcovi patrí za podmienok ustanovených týmto zákonom a) základný plat sudcu, b) príplatok 1. funkčný, 2. počas dočasného pridelenia, 3. za pohotovosť, 4. osobitný, c) plat za výkon funkcie sudcu nadčas, d) ďalší plat, e) vyrovnanie platu. Sudcovi patria náhrady nákladov a iné hmotné výhody, ak tak ustanovuje zákon. Za uspokojenie platových nárokov sudcu zodpovedá štát.

20. Podľa § 87 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. platové náležitosti sudcu podľa tohto zákona (ďalej len "plat"), ak nie je ustanovené inak, sú splatné pozadu za mesačné obdobie, a to najneskôr do 15. dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca. Sudca má právo pred uplynutím kalendárneho mesiaca na preddavok na plat.

21. Podľa § 90 ods. 1, ods. 2 zákona č. 385/2000 Z.z. osobný úrad sudcu je povinný vydať sudcovi doklad obsahujúci údaje o jednotlivých zložkách platu a o vykonaných zrážkach. Na jeho žiadosť je osobný úrad povinný umožniť mu nazrieť do podkladov, na ktorých základe sa plat vypočítal. V platových veciach rozhoduje predseda súdu, na ktorom sudca vykonáva funkciu.

22. Podľa § 150 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. na osobitný vzťah sudcu sa primerane použijú ustanovenia osobitného predpisu (Zákonník práce), ak tento zákon neustanovuje inak.

23. Podľa § 1 ods. 4 Zákonníka práce č. 311/2001 Z.z., ak tento zákon v prvej časti neustanovuje inak, vzťahuje sa na tieto právne vzťahy podľa odseku 1 všeobecné ustanovenia Občianskeho zákonníka.

24. Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Podľa § 470 ods. 1, 2 veta prvá zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej CSP) účinného od 01.07.2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (2) Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

27. Žalobca ako sudca v osobitnom vzťahu so žalovaným 2/ (štátom) podľa § 25 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov vykonáva funkciu sudcu s pridelením na súd žalovaného 1/. Žalovaný 1/ znížil žalobcovi v období od 01.01.2011 do 25.07.2011 mzdu, príplatok za pohotovosť a paušálnu náhradu pričom konal v súlade so zákonom č. 385/2000 Z.z. a vtedy platným a účinným § 2 ods. 1 a § 29g ods. 1 zákona č. 500/2010 Z.z. zo dňa 02.12.2010, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky s účinnosťou od 01.01.2011. Vzhľadom k tomu, že ku dňu 18.01.2011 nebola Štatistickým úradom Slovenskej republiky zverejnená výška priemernej nominálnej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky, neboli funkčný plat a paušálna náhrada žalobcu s účinnosťou od 01.01.2011 v platovom dekréte zo dňa 18.01.2011 uvedené správne, keď žalovaný 1/ vychádzal pri ich výpočte z iného údaju ako mal v zmysle uvedených zákonných ustanovení. Tento stav žalovaný 1/ napravil v platovom dekréte žalobcu zo dňa 05.04.2011, v ktorom v súlade s vtedy platným a účinným právnym stavom (§ 2 ods. 1, ods. 2 a § 29g ods. 1, 4, 8 a 9 zákona č. 120/1993 Z.z.) priznal žalobcovi s účinnosťou od 01.01.2011 mesačne základný plat v sume 2.573,90 Eur, funkčný príplatok v sume 33,20 Eur, funkčný plat bol spolu 2.607,10 Eur a paušálna náhrada nákladov spojených s výkonom funkcie sudcu 107,30 Eur, spolu 2.714,40 Eur (vypočítané z priemernej mesačnej nominálnej mzdy zamestnanca hospodárstva SR v roku 2010 vo výške 769,- Eur). Účinnosť ustanovení § 2 ods. 1 v časti "znížený podľa ods. 2", § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4, 8 a 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z.z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov bola dočasne pozastavená uznesením Ústavného súdu č.k. PL. ÚS 99/2011-27 zo dňa 22. júna 2011 uverejneným v zbierke zákonov dňa 26.07.2011 pod č. 236/2011 Z.z., na čo žalovaný 1/ reagoval tak, že platovým dekrétom zo dňa 12.08.2011 priznal žalobcovi s účinnosťou od 26.07.2011 základný plat v sume 2.883,80 Eur, funkčný príplatok v sume 33,20 Eur, funkčný plat bol spolu 2.917,00 Eur a paušálnu náhradu nákladov spojených s výkonom funkcie sudcu 120,20 Eur, spolu 3.037,20 Eur. Po zverejnení nálezu Ústavného súdu SR dňa 18.4.2014, ktorým Ústavný súd SR rozhodol vo výroku 1., že ustanovenia § 2 ods. 1 v časti „znížený podľa ods. 2“, § 2 ods. 2 a § 29g ods. 1 vo vzťahu k sudcom a § 29g ods. 4 <aspi://module='ASPI'&link='120/1993 Z.z.%252329g'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, <aspi://module='ASPI'&link='120/1993 Z.z.%252329g'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a <aspi://module='ASPI'&link='120/1993 Z.z.%252329g'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona Národnej rady SR č. 120/1993 Z. z. <aspi://module='ASPI'&link='120/1993 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov nie sú v súlade s čl. 1 ods. 1 v spojení s čl. 144 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='460/1992 Zb.%2523%25C8l.144'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Ústavy SR, žalovaný 1/ žalobcovi vyplatil doplatok platu za obdobie od 1.1.2011 do 25.7.2011 v mzde za jún 2014 dňa 04.07.2014, spolu vo výške 2.507,71Eur. Žalobcovi bol vyplatený doplatok platu, preto predmetom konania zostal nárok žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania, keďže k omeškaniu so zaplatením doplatku došlo od splatnosti jednotlivých mesačných plátov, a to od februára až augusta 2011 do 04.07.2014.

28. Vzhľadom na vznesené námietky pasívnej vecnej legitímácie súd sa predovšetkým zaoberal tým, ktorý zo žalovaných, príp. obaja majú byť zaviazaní plniť. Občiansky zákonník v ustanovení § 21 pripúšťa, že účastníkom občianskoprávných vzťahov môže byť aj štát, ktorý v týchto vzťahoch má charakter právnickej osoby, a preto má aj právnu subjektivitu. V mene štátu konajú štátne orgány v rozsahu svojej pôsobnosti. Štátne orgány tým, že konajú v mene štátu, nemôžu mať vlastnú právnu subjektivitu, ale zastupujú (v rozsahu svojej pôsobnosti) len jednu právnu subjektivitu štátu. Nakoniec ustanovenie § 21 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb.%252321'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a konkrétne jeho odsek 4 Občianskeho súdneho poriadku (hoci svojou povahou ide o nadbytočné hmotnoprávne ustanovenie upravujúce konanie právnickej osoby, ktoré vyplýva z ustanovení Občianskeho zákonníka) tiež upravuje, že za štát konajú štátne orgány, ktoré nikdy nevystupujú v občianskoprávných vzťahoch so svojou vlastnou právnou subjektivitou, ale zastupujú právnu subjektivitu štátu. Právnická osoba nemá v právnom poriadku svoju definíciu a Občiansky zákonník sa obmedzuje na konštatovanie, že právnická osoba má právnu subjektivitu a v nej zahrnutú aj spôsobilosť na právne úkony, teda spôsobilosť vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť nadobúdať práva a brať na seba povinnosti (§ 18 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252318'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka) a pokus o vypočítanie skupín právnických osôb (§ 18 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252318'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka). Podľa právnej teórie je právnická osoba organizáciou osôb (napr. združenia osôb) alebo majetku (napr. obchodné spoločnosti), vytvorená na určitý účel, ktorá má objektívnym

právom priznanú právnu subjektivitu, svoj názov (§ 19b ods. 1 Občianskeho zákonníka) a sídlo (§ 19c <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%252319c'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka). Posudzujúc štát ako právnickú osobu a jednotlivé štátne orgány, prípadne rozpočtové organizácie (ktorou je aj odporca 1/ podľa výpisu z registra organizácií Štatistického úradu SR) z pohľadu „podstatných náležitostí“ definujúcich právnickú osobu nemožno dospieť k inému záveru ako tomu, že tieto náležitosti v prípade štátnych orgánov, prípadne rozpočtových chýbajú. Žalovaný 1/ je zapísaný v registri organizácií Štatistického úradu SR ako rozpočtová organizácia podľa § 3 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='523/2004 Z.z.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a odsek 2 prvá veta zákona č. 523/2004 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='523/2004 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o rozpočtových 29. pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov a tento zákon v ustanovení § 21 ods. 1 žalovanému 1/ ako rozpočtovej organizácii priznáva charakter právnickej osoby štátu, napojenej svojimi príjmami a výdavkami na štátny rozpočet, konkrétne na rozpočet Ministerstva spravodlivosti SR (§ 83 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='757/2004 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov), a hospodáriacej s rozpočtovými prostriedkami (§ 22 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='523/2004 Z.z.%252322'&ucin-k-dni='30.12.9999'> prvá veta zákona č. 523/2004 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='523/2004 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Z výpisu z registra organizácií Štatistického úradu SR vyplýva názov odporcu 1/, adresa jeho sídla, ako aj identifikačné číslo. Žalovaný 1/ ako rozpočtová organizácia je len správcom majetku štátu, ktorý spravuje majetok vo vlastníctve Slovenskej republiky (§ 1 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='278/1993 Z.z.%25231'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 278/1993 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='278/1993 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o správe majetku), pričom majetkom štátu sú veci vo vlastníctve Slovenskej republiky vrátane finančných prostriedkov, ako aj pohľadávky a iné majetkové práva Slovenskej republiky (§ 2 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='278/1993 Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 278/1993 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='278/1993 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o správe majetku štátu). Slovenská republika ako právnická osoba vlastní majetok a nakladá s ním prostredníctvom správcu majetku štátu (§ 2 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='278/1993 Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> prvá veta zákona č. 278/1993 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='278/1993 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o správe majetku štátu), ktorý koná v mene štátu pred súdmi a inými orgánmi vo veciach, ktoré sa týkajú majetku štátu, ktorý spravuje (§ 2 ods. 2 posledná veta zákona č. 278/1993 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='278/1993 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o správe majetku štátu). Žalovaný 1/ ako ani žiadny iný štátny orgán, prípade rozpočtová organizácia nie je charakterizovaná ako organizácia osôb (štátny orgán nie je združením osôb) alebo organizácia majetku (štátny orgán nemá vlastný majetok, ktorý by tvoril jeho základné imanie ako napr. základné imanie obchodnej spoločnosti). Zo zákona č. 278/1993 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='278/1993 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o správe majetku štátu je zrejmé, že žalovaný 1/ nemá vlastný majetok, je len správcom majetku štátu, s ktorým hospodári. Žalovaný 1/ pri správe majetku štátu zastupuje štát, ktorý je vlastníkom tohto majetku spravovaného žalovaným 1/. Žalovanému 1/ (ako napr. aj každému štátnemu orgánu) preto chýba podstatná náležitosť (vlastný majetok) na to, aby bol právnickou osobou s vlastnou právnou subjektivitou v zmysle súkromného práva. Na tomto charaktere nič nemení ani skutočnosť, že zákon č. 523/2004 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='523/2004 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov žalovanému 1/ definuje ako právnickú osobu, keďže nejde o právnickú osobu ako takú, ale o právnickú osobu štátu, hospodáriacu s majetkom štátu. Potom aj vstúpiť do občianskoprávných vzťahov môže len štát, keďže len Slovenská republika má vlastnú právnu subjektivitu a v týchto vzťahoch (ako aj v oblasti verejného práva) má charakter právnickej osoby len štát, za ktorý koná príslušný štátny orgán bez vlastnej právnej subjektivity (hoci napr. zákon č. 523/2004 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='523/2004 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> alebo zákon č. 575/2001 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='575/2001 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> pojem štátnych orgánov a rozpočtových organizácií ako právnických osôb sa snažia nesprávne navodiť). Právnickou osobou, účastníkom občianskoprávných vzťahov, a teda ani účastníkom konania nemôže byť žalovaný 1/, keďže žalovaný 1/, hoci so zákonom priznaným postavením právnickej osoby, nespravuje vlastný majetok, ale majetok vo vlastníctve štátu. Nesprávna je preto argumentácia žalobcu odôvodňujúca postavenie žalovaného 1/ ako účastníka konania, a toho, kto má byť zaviazaný povinnosťou plniť žalobcoví, na základe toho, že rozhoduje v platových veciach žalobcu. Žalobca je v právnom vzťahu so štátom (§ 25 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='385/2000 Z.z.%252325'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 385/2000 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='385/2000 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>), ktorý štát zodpovedá za uspokojenie platových nárokov sudcu (§ 65 ods. 5 <aspi://module='ASPI'&link='385/2000

Z.z.%252365'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 385/2000 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='385/2000 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>), pričom za štát v týchto vzťahoch koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky ako ústredný orgán štátnej správy súdov (§ 65 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z.z. v spojení s § 34 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='757/2004 Z.z.%252334'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 757/2004 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='757/2004 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a § 13 ods. 1 zákona č. 575/2001 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='575/2001 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, § 21 ods. 4 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb.%252321'&ucin-k-dni='30.12.9999'> prvá veta Občianskeho súdneho poriadku). Vzhľadom k tomu sa žalobca môže domáhať uplatneného nároku len voči žalovanému 2/ (štátu). Žaloba žalobcu voči žalovanému 1/ je pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie žalovaného 1/ nedôvodná, preto ju súd v celom rozsahu zamietol.

30. Súd sa nestotožnil ani s obranou žalovaného 2/ ohľadom nesprávne uplatneného nároku voči nemu z dôvodu, že žalobca si uplatňuje úroky z omeškania, ktoré nepovažuje za platové nároky podľa § 65 ods. 5 <aspi://module='ASPI'&link='385/2000 Z.z.%252365'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 385/2000 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='385/2000 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Žalovaný 2/ bol v omeškaní s výplatou platu, čo ani nepopieral. Omeškanie žalovaného 2/ s výplatou platu, ktorá nebola žalobcovi poskytnutá v dobe (splatnosti výplaty) ale po dátume splatnosti, má za následok povinnosť žalovaného 2/ platiť úroky z omeškania (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 31.05.2012, sp. zn. 2Cdo/76/2011). Povinnosť žalovaného 2/ platiť úroky z omeškania za omeškanie s výplatou platu sudcu vyplýva z ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré je potrebné použiť aj na tento osobitný vzťah žalobcu so žalovaným 2/ podľa § 1 ods. 4 <aspi://module='ASPI'&link='311/2001 Z.z.%25231'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zákona č. 311/2001 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='311/2001 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> v spojení s § 150 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z. Žalovaný 2/ prostredníctvom osobného úradu žalovaného 1/ bol povinný žalobcovi vyplácať plat do 15. dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca po mesiaci, za ktorý žalobcovi plat patrilo. Medzi účastníkmi bol sporný počiatok omeškania, teda ktorým dňom sa žalovaný 2/ do omeškania s výplatu platu dostal.

31. Dňom zverejnenia nálezu Ústavného súdu SR bol vyslovený nesúlad právneho predpisu, z ktorého vychádzal žalovaný 1/ pri vyhotovení platového dekrétu a výpočte platu, s Ústavou SR a napadnuté ustanovenia stratili účinnosť. V konaní o súlade právnych predpisov pred Ústavným súdom SR sa predpokladá súladnosť právnych predpisov, kým Ústavný súd SR nevysloví nesúlad. Do rozhodnutia Ústavného súdu SR by žalovaný 2/ plnil bez právneho dôvodu, resp. by postupoval v rozpore s v tom čase platným a účinným právom (od 1.1.2011 do 25.7.2011) keďže do tohto času nebolo zrejmé, či právna úprava, z ktorej sa vychádzalo pri vyhotovení platového dekrétu dňa 10.1.2011, bude vyslovená ako súladná alebo nesúladná s Ústavou SR, a v právnom štáte by ani nemal v zásade existovať dôvod domnievať sa, že platné a účinné právo nie je v súlade s Ústavou SR. Nakoniec žalovaný 1/ vystavil žalobcovi nový platový dekrét hneď po zverejnení uznesenia Ústavného súdu SR o pozastavení účinnosti napadnutého právneho predpisu, a teda postupoval podľa právnej úpravy platnej a účinnej pred vydaním napadnutého právneho predpisu. Až zverejnením nálezu Ústavného súdu SR v Zbierke zákonov, dňom 18.4.2014, napadnutý právny predpis stratil účinnosť a až týmto dňom žalovanému 2/ vznikla povinnosť plniť žalobcovi. Dňom nasledujúcim po dni zverejnenia nálezu Ústavného súdu SR sa žalovaný 2/ dostal do omeškania s plnením (§ 517 ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523517'&ucin-k-dni='30.12.9999'> prvá veta Občianskeho zákonníka). Preto nie je nesprávny názor žalobcu, že žalovaný 2/ bol v omeškaní už v deň nasledujúci po platnosti platu v tom ktorom mesiaci. Nemôže obstať ani obrana žalovaného 2/ že sa do omeškania dostal z dôvodu, že uspokojenie finančných nárokov sudcov nebolo rozpočtované v štátnom rozpočte na rok 2014 a k samotnému doplateniu rozdielov platov sudcov bolo administratívne náročné a nemohlo sa udiť zo dňa na deň. Žalovaný 2/ v občianskoprávných vzťahoch podobne ako každý iný dlžník je povinný plniť riadne a včas, a v prípade oneskoreného plnenia sa dostáva do omeškania (§ 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka). Pokiaľ je žalovaný 2/ s omeškaním s plnením peňažného dlhu, má povinnosť platiť aj úroky z omeškania (§ 517 ods. 2 <aspi://module='ASPI'&link='40/1964 Zb.%2523517'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Občianskeho zákonníka). Skutočnosť, že nárok na doplatenie platu vznikol žalobcovi v dôsledku právnej úpravy neskôr vyhlásenej za nesúladnú s Ústavou SR, v dôsledku čoho mu vznikla povinnosť doplatiť sudcom (aj navrhovateľovi) rozdiel v platoch, ako aj to, že výdavky spojené s doplatením platov sudcov nemal pokryté v štátnom rozpočte na rok 2014 a samotné doplatenie platov bolo zo strany žalovaného 2/ časovo a administratívne náročné, nemôžu byť na ujmu žalobcu. Žalovanému 2/ bolo známe, že na Ústavnom súde SR prebieha od roku 2011 konanie o súlade právnych predpisov, mal mať preto vytvorenú v štátnom rozpočte rezervu pre prípad neúspechu v konaní (podobne ako každý účastník

konania), žalovaný 2/ v postavení dlžníka, ako každý iný dlžník má povinnosť plniť riadne a včas a v prípade omeškania s plnením zaplatiť aj úroky z omeškania ako paušalizovanú náhradu škody za čas, kedy žalobca nemohol peniaze užívať. Žalovaný 2/ (štát) nemá v občianskoprávných vzťahoch výsostné alebo iné postavenie ako fyzické a právnické osoby (§ 2 ods. 2 Občianskeho zákonníka), je rovnako povinný dodržiavať svoje záväzky.

32. Žalovaný 2/ doplatil žalobcovi rozdiel v plate dňa 04.07.2014. V období od 19.4.2014 (odo dňa nasledujúceho po zverejnení nálezů Ústavného súdu SR v Zbierke zákonov) do 04.07.2014 (deň plnenia) bol žalovaný 2/ v omeškaní s plnením. Za toto obdobie žalobcovi patria úroky z omeškania v zákonnej výške 8,25% ročne podľa § 3 <aspi://module='ASPI'&link='87/1995 Z.z.%25233'&ucin-k-dni='30.12.9999'> nariadenia vlády SR 87/1995 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='87/1995 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> účinného do 31.1.2013 v spojení s § 10c <aspi://module='ASPI'&link='87/1995 Z.z.%252310c'&ucin-k-dni='30.12.9999'> nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. <aspi://module='ASPI'&link='87/1995 Z.z.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> účinného od 01.02.2013, nakoľko právny vzťah medzi sporovými stranami vznikol pred 01.02.2013 a v prvý deň omeškania s plnením peňažného dlhu bola základná úroková sadzba ECB 0,25% (8 percentuálnych bodov + 0,25%), ktoré súd žalobcovi z uplatnenej sumy, ktorej výškou je súd viazaný, priznal. Pokiaľ si žalobca uplatnil úroky z omeškania za obdobie dlhšie a vo výške presahujúcej najvyššiu prípustnú výšku úroku z omeškania podľa predpisov občianskeho práva, teda v rozpore s právom, súd žalobu v časti prevyšujúcej priznanú časť uplatnených úrokov ako nedôvodnú zamietol.

33. Podľa § 255 ods.1,2 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

34. Podľa 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

35. Žalobca bol ohľadom doplatenia funkčného platu úspešný v celom rozsahu, konanie sa v tejto časti zastavilo, a v časti bol úspešný aj ohľadom priznaných úrokov z omeškania. Žalovaný 1/ bol v konaní v celom rozsahu úspešný, trovy konania si však neuplatnil, súd mu preto náhradu trov konania nepriznal. Vo vzťahu k žalovanému 2/súd vychádzal z toho, že žaloba v časti istiny bola žalobcom vzatá späť po tom, čo mu žalovaný 2/ doplatil žalovanú istinu, Žalobcovi by preto patrila proti žalovanému 2/ náhrada trov konania. Súd však prihliadol na to, že k zastaveniu konania pre plnenie žalovaným 2/ nedošlo zavinením na strane žalovaného 2/, ani nie pre správanie žalovaného 2/. Žalovaný 2/ plnil žalobcovi až potom ako rozhodol nálezom Ústavný súd SR, do rozhodnutia Ústavného súdu SR žalovaný 2/ nemal povinnosť plniť. Žalobca si uplatnil nárok v čase, keď dlh žalovaného 2/ ešte nebol splatný a splatnosť dlhu (doplatku funkčného platu) závisela od rozhodnutia Ústavného súdu SR, ktoré rozhodnutie (nález) vo veci súladu právnych predpisov bol zverejnený až dňa 18.4.2014, až v tento deň bol žalovaný 2/ povinný plniť. Preto hoci žalobca bol v konaní v prevažnej časti úspešný, jeho nárok na doplatenie funkčného platu bol v priebehu konania uspokojený, vzhľadom k tomu, že je tu dôvod hodný osobitného zreteľa (žalovaný nesplátny dlh) žalobca podľa 257 CSP ani žalovaný 2/ pre prevažný neúspech v konaní podľa § 255 ods.2 CSP nemajú právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.